

Examen la Algebră II ¹
an I, sem. II, seria 11
25.06.2022

Numele și prenumele

Grupele

- Subiectul 1.** a) Dați exemplu, dacă există, de un corp care are exact 5 elemente nilpotente. (1 pct.)
- b) Fie $f = (X_1^2 + X_2X_3)(X_2^2 + X_1X_3)(X_3^2 + X_1X_2) \in \mathbb{Q}[X_1, X_2, X_3]$. Să se arate că f este polinom simetric și să se determine gradul polinomului g care are proprietatea că $f = g(s_1, s_2, s_3)$, unde s_1, s_2, s_3 sunt polinoamele simetrice fundamentale în X_1, X_2, X_3 . (2 pct.)
- c) Există $\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3 \in \mathbb{R}$ astfel încât să aibă loc simultan relațiile $\alpha_1 + \alpha_2 + \alpha_3 = 3$, $\alpha_1\alpha_2 + \alpha_1\alpha_3 + \alpha_2\alpha_3 = 2$ și $\alpha_1\alpha_2\alpha_3 = 3$? (2 pct.)
- d) Considerăm idealele principale I_1, I_2, I_3 din $\mathbb{Q}[X]$ generate de polinoamele $X^{132} - 1$, $X^{165} - 1$ și respectiv, $X^{121} - 1$. Calculați un generator pentru idealul $(I_1 + I_2) \cap I_3$. (2 pct.)
- e) Determinați numărul de polinoame monice ireductibile neasociate în divizibilitate din descompunerea în factori ireductibili a polinomului $P(X) = X^{60} + 4X^{30} + 8$ în $\mathbb{R}[X]$. Aceeași întrebare pentru $P(X)$ văzut ca polinom în $\mathbb{Z}_2[X]$. (3 pct.)

- Subiectul 2.** a) Dați exemplu, dacă există, de polinom de grad 2022 cu coeficienți reali, care are 6 termeni și exact 25 de rădăcini reale, socotite cu tot cu multiplicități. (3 pct.)
- b) Considerăm polinomul $P(X) = X^{25}$. Demonstrați că pentru orice $\alpha \in \mathbb{R}^*$, polinomul $P(X + \alpha) - P(X)$ nu are rădăcini reale. (3 pct.)
- c) Determinați toate polinoamele $P(X) = a_nX^n + a_{n-1}X^{n-1} + \dots + a_1X + a_0$, $n \geq 2$, care au toți coeficienții reali și nenuli astfel încât polinomul $P(X) - P_1(X) \cdot P_2(X) \cdot \dots \cdot P_{n-1}(X)$ este un polinom constant, unde $P_1(X) = a_1X + a_0$, $P_2(X) = a_2X^2 + a_1X + a_0$, \dots , $P_{n-1}(X) = a_{n-1}X^{n-1} + \dots + a_1X + a_0$. (4 pct.)

Subiectul 3. Fie $\varepsilon = -\frac{1}{2} + i\frac{\sqrt{3}}{2}$ și considerăm inelul $A = \mathbb{Z}[\varepsilon]$ împreună cu operațiile uzuale de adunare și înmulțire a numerelor complexe.

- a) Determinați $U(A)$. (3 pct.)
- b) Să se demonstreze că există o structură de inel pe mulțimea $\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$ astfel încât să aibă loc următorul izomorfism de inele $A/3A \cong \mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$. (3 pct.)
- c) Există o infinitate de numere naturale nenule d astfel încât idealul dA să nu fie maximal? Dacă da, construiți o astfel de mulțime de numere naturale nenule. (4 pct.)

Subiectul 4. a) Dați exemplu de inel A , care nu e corp, și are exact 6 elemente inversabile. Fie $R = \underbrace{A \times A \cdots \times A}_{25 \text{ ori}}$. Calculați numărul de ideale și ideale maximale ale lui R . (3 pct.)

- b) Fie polinomul $P(X) = X^3 - 3X + a$, unde a este un număr real. Să se determine toate numerele reale a astfel încât idealul generat de polinomul $P(X)$ în inelul $\mathbb{R}[X]$ să fie conținut în cel mult 2 ideale maximale. (3 pct.)
- c) Determinați toate idealele I din $\mathbb{R}[X]$ pentru care inelele $\mathbb{R}[X]/I$ și \mathbb{R} sunt izomorfe. (4 pct.)

¹Toate subiectele sunt obligatorii. Toate răspunsurile trebuie justificate. Timp de lucru 3 ore. Fiecare subiect trebuie scris pe foi separate. Aveți un punct din oficiu. Succes!

Rezolvări

Subiectul 1. a) Se știe că $\mathcal{N}(A) \subset D(A)$ și $D(A) \cap U(A) = \emptyset$. Într-un corp, toate elementele nenule sunt inversabile, avem un singur divizor al lui zero (pe 0), și implicit un element nilpotent (tot pe 0), deci nu există corpuri cu exact 5 elemente nilpotente.

b) Polinomul f este simetric dacă $\sigma^*(f) = f$, (\forall) $\sigma \in S_3$. S_3 este generat de două permutări, de exemplu $\sigma_1 = (1\ 2)$ și $\sigma_2 = (1\ 2\ 3)$, deci este suficient să arătăm că $\sigma_1^*(f) = f$ și $\sigma_2^*(f) = f$. Într-adevăr

$$\sigma_1^*(f) = f(X_2, X_1, X_3) = (X_2^2 + X_1X_3)(X_1^2 + X_2X_3)(X_3^2 + X_2X_1) = f(X_1, X_2, X_3),$$

iar

$$\sigma_2^*(f) = f(X_2, X_3, X_1) = (X_2^2 + X_3X_1)(X_3^2 + X_2X_1)(X_1^2 + X_2X_3) = f(X_1, X_2, X_3),$$

deci f este polinom simetric și conform Teoremei fundamentale a polinoamelor simetrice, există un unic $g(Y_1, Y_2, Y_3) \in \mathbb{Q}[X_1, X_2, X_3]$ astfel încât $f = g(s_1, s_2, s_3)$. Observăm că f este omogen, de grad 6 și $LT_{<\text{lex}}(f) = X_1^4X_2X_3$. Conform algoritmului de determinare a lui f scriem mai întâi toate monoamele de grad 6 în X_1, X_2, X_3 de forma $X_1^aX_2^bX_3^c$ care sunt mai mici sau egale lexicografic decât $LM_{<\text{lex}}(f) = X_1^4X_2X_3$ și au $a \geq b \geq c$. Acestea sunt, în ordine descrescătoare: $X_1^4X_2X_3, X_1^3X_2^2, X_1^3X_2X_3^2$ și $X_1^2X_2^2X_3^2$. Monoamele corespunzătoare în s_1, s_2, s_3 sunt, în ordine, $s_1^3s_3, s_2^3, s_1s_2s_3$ și s_3^2 , deci conform algoritmului $g(s_1, s_2, s_3) = as_1^3s_3 + bs_2^3 + cs_1s_2s_3 + ds_3^2$, unde $a, b, c, d \in \mathbb{Q}$. Mai mult, știm că $a = LC_{<\text{lex}}(f) = 1$, deci polinomul $g(Y_1, Y_2, Y_3) = Y_1^3Y_3 + bY_2^3 + cY_1Y_2Y_3 + dY_3^2$. Observăm că gradul monomului $Y_1^3Y_3$ este 4 și este mai mare strict decât cel al monoamelor $Y_2^3, Y_1Y_2Y_3, Y_3^2$, prin urmare, fără să mai calculăm b, c, d putem spune că $\text{grad}(g) = 4$.

c) Conform relațiilor lui Viète, $\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$ sunt rădăcinile polinomului $P(t) = t^3 - 3t^2 + 2t - 3$. Ca să determinăm natura rădăcinilor lui $P(t)$ calculăm discriminantul lui $P(t)$. Observăm că rădăcinile lui $P(t+1)$ sunt $\alpha_1 + 1, \alpha_2 + 1, \alpha_3 + 1$, iar

$$P(t+1) = (t+1)^3 - 3(t+1)^2 + 2(t+1) - 3 = t^3 + 3t^2 + 3t + 1 - 3t^2 - 6t - 3 + 2t + 2 - 3 = t^3 - t - 3.$$

Discriminantul acestui polinom este $-4 \cdot (-1)^3 - 27 \cdot (-3)^2 < 0$, deci $P(t+1)$ are exact o rădăcină reală (celelalte două sunt complexe, nereale, conjugate una celeilalte). Asta înseamnă că $\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$ nu pot fi toate reale.

d) Am arătat la seminar că $\text{c.m.m.d.c}(X^n - 1, X^m - 1) = X^{(n,m)} - 1$. Prin urmare

$$I_1 + I_2 = (X^{132} - 1) + (X^{165} - 1) = (X^{(132,165)} - 1) = (X^{33} - 1),$$

iar

$$(I_1 + I_2) \cap I_3 = (X^{33} - 1) \cap (X^{121} - 1) = (h(X)),$$

unde $h(X)$ este cel mai mic multiplu comun al polinoamelor $X^{33} - 1$ și $X^{121} - 1$. Folosind proprietatea (de la divizibilitate din $K[X]$, vezi curs) $\text{c.m.m.d.c}(f, g) \cdot \text{c.m.m.m.c}(f, g) = f \cdot g$, obținem că

$$h(X) = \frac{(X^{33} - 1)(X^{121} - 1)}{X^{(33,121)} - 1} = \frac{(X^{33} - 1)(X^{121} - 1)}{X^{11} - 1} = (X^{22} + X^{11} + 1)(X^{121} - 1),$$

deci generatorul idealului $(I_1 + I_2) \cap I_3$ este polinomul $(X^{22} + X^{11} + 1)(X^{121} - 1)$.

e) Observăm că pentru polinomul $P(X)$ avem $P(a) = a^{60} + 4a^{30} + 8 > 0$, (\forall) $a \in \mathbb{R}$, deci $P(X)$ nu are rădăcini reale. Asta înseamnă că polinomul $P(X)$ are toate rădăcinile complexe, nereale, conjugate două câte două. Cum $P(X) = X^{60} + 4X^{30} + 8 = (X^{30} - (-2 + 2i))(X^{30} - (-2 - 2i))$, rezultă că rădăcinile lui $P(X)$ sunt simple, ceea ce înseamnă că polinoamele din descompunerea în factori ireductibili din $\mathbb{R}[X]$ sunt de gradul 2, monice și oricare două neasociate în divizibilitate. Deci numărul căutat este 30.

În $\mathbb{Z}_2[X]$ polinomul $P(X) = X^{60} + 4X^{30} + 8 = X^{60}$. Singurul polinom monic care apare în descompunerea în factori ireductibili a lui $P(X)$ în $\mathbb{Z}_2[X]$ este X , deci numărul căutat este 1.

Subiectul 2. a) Dacă ar exista un astfel de polinom $P(X) \in \mathbb{R}[X]$, atunci cum are gradul 2022 și are exact 25 de rădăcini reale ar rezulta că

$$P(X) = (X - a_1) \cdots (X - a_{25}) \cdot F(X),$$

unde $a_1, \dots, a_{25} \in \mathbb{R}$, iar $F(X) \in \mathbb{R}[X]$ are grad $2022 - 25 = 1997$ și nu are nicio rădăcină reală. Știm (vezi cursul cu demonstrația Teoremei fundamentale a algebrei) că orice polinom de grad impar cu coeficienți reali are cel puțin o rădăcină reală, deci un astfel de $F(X)$ nu există, și prin urmare nu există un polinom $P(X)$ cu proprietățile din enunț.

b) Fie β o rădăcină a polinomului de grad 24, $F(X) = P(X + \alpha) - P(X)$ (o astfel de rădăcină există conform Teoremei fundamentale a algebrei). Observăm că $\beta \neq 0$, altfel $P(\alpha) = P(0) = 0$, adică $\alpha^{25} = 0$, de unde $\alpha = 0$, contradicție cu ipoteza. Deoarece β este rădăcina lui F atunci $F(\beta) = 0$, de unde $P(\beta + \alpha) = P(\beta)$, deci $(\beta + \alpha)^{25} = \beta^{25}$ și împărțind cu β (am arătat că $\beta \neq 0$) obținem că $(1 + \frac{\alpha}{\beta})^{25} = 1$. Cum $\alpha \neq 0$ rezultă că $1 + \frac{\alpha}{\beta} \neq 1$. Însă ecuația $x^{25} = 1$ are o singură soluție reală (pe 1) deci, cum $1 + \frac{\alpha}{\beta} \neq 1$, rezultă că $1 + \frac{\alpha}{\beta} \notin \mathbb{R}$, deci $\beta \notin \mathbb{R}$ ($\alpha \in \mathbb{R}^*$), ceea ce trebuia demonstrat.

c) Deoarece polinomul $P(X) - P_1(X) \cdot P_2(X) \cdot \dots \cdot P_{n-1}(X)$ este constant, atunci $\text{grad}(P) = \text{grad}(P_1 \cdots P_{n-1})$, adică $n = 1 + 2 + \dots + (n-1) = \frac{n(n-1)}{2}$ (deoarece $a_i \in \mathbb{R}^*$ pentru orice i implică $\text{grad}(P_i) = i$ și $\text{grad}(P) = n$), de unde $n(n-3) = 0$. Cum $n \geq 2$ rezultă că $n = 3$ este singura posibilitate. Din condiția $P(X) - P_1(X) \cdot P_2(X) = c$, cu $c \in \mathbb{R}$, obținem egalitatea

$$a_3X^3 + a_2X^2 + a_1X + a_0 = (a_1X + a_0)(a_2X^2 + a_1X + a_0) + c,$$

de unde obținem sistemul de ecuații $a_3 = a_1a_2$, $a_2 = a_1^2 = a_0a_2$, $a_1 = 2a_1a_0$ și $a_0 = a_0^2 + c$. Conform ipotezei $a_0, a_1, a_2, a_3 \in \mathbb{R}^*$, deci din a treia ecuație rezultă că $a_0 = \frac{1}{2}$. Înlocuind:

în a patra ecuație pe a_0 obținem că $c = \frac{1}{2} - \frac{1}{4} = \frac{1}{4}$;

în a doua ecuație pe a_0 , obținem că $\frac{1}{2}a_2 = a_1^2$, de unde $a_2 = 2a_1^2$;

în prima ecuație pe a_0 și a_2 , obținem că $a_3 = 2a_1^3$.

Deci, polinoamele căutate sunt de forma $P(X) = 2a_1X^3 + 2a_1X^2 + a_1X + \frac{1}{2}$ cu $a_1 \in \mathbb{R}^*$.

Subiectul 3. a) Vezi subiectul de algebră dat pe 22 mai 2022 la proba scrisă la MateInfoUB (rezolvarea lui e pe site).

b) Reamintesc că $\varepsilon^2 + \varepsilon + 1 = 0$ și că are loc izomorfismul de inele $\mathbb{Z}[\varepsilon] \cong \mathbb{Z}[X]/(X^2 + X + 1)$. Avem (vezi seminar pentru detaliile izomorfismelor de mai jos)

$$\frac{A}{3A} = \frac{\mathbb{Z}[\varepsilon]}{3\mathbb{Z}[\varepsilon]} \cong \frac{\frac{\mathbb{Z}[X]}{(X^2+X+1)}}{3\frac{\mathbb{Z}[X]}{(X^2+X+1)}} \cong \frac{\mathbb{Z}[X]}{(3, X^2 + X + 1)} \cong \frac{\frac{\mathbb{Z}[X]}{(3)}}{(3, X^2+X+1)} \cong \frac{\mathbb{Z}_3[X]}{(X^2 + X + \widehat{1})}.$$

În $\mathbb{Z}_3[X]$ polinomul $X^2 + X + \widehat{1} = X^2 - \widehat{2}X + \widehat{1} = (X - \widehat{1})^2$. Structura de inel pe mulțimea $\mathbb{Z}_3[X]/(X^2 + X + \widehat{1}) = \left\{ \widehat{aX + b} \mid a, b \in \mathbb{Z}_3 \right\}$ (care este în bijecție cu $\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$ via $\widehat{aX + b} \mapsto (a, b)$) este dată de operațiile de adunare

$$\widehat{aX + b} + \widehat{cX + d} = \widehat{(a+c)X + (b+d)}$$

și înmulțire

$$\widehat{aX + b} \cdot \widehat{cX + d} = \widehat{acX^2 + (ad + bc)X + bd} = \widehat{(ad + bc - ac)X + (bd - ac)},$$

unde pentru stabilirea ultimei egalități am folosit că $\widehat{X^2} = -\widehat{X} - \widehat{1}$. Prin urmare, structura de inel pe $\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_3$ via bijecția de mai sus este dată de operațiile

$$(a, b) + (c, d) = (a + c, b + d), \quad \text{și} \quad (a, b) \cdot (c, d) = (ad + bc - ac, bd - ac).$$

c) Observăm în particular din punctul anterior că idealul $3A$ nu este maximal, deoarece $A/3A \cong \mathbb{Z}_3[X]/((x - \hat{1})^2)$, care nu este corp. Prin urmare, căutăm $d \in \mathbb{N}^*$ astfel încât $X^2 + X + \hat{1}$ să aibă rădăcini în $\mathbb{Z}_d[X]$ și atunci $A/dA \cong \mathbb{Z}_d[X]/(X^2 + X + \hat{1})$ nu este corp. Luând, de exemplu, $d = k(k+1) + 1$ pentru $k \in \mathbb{N}^*$, obținem că $\hat{k} \in \mathbb{Z}_d$ este rădăcină a polinomului $X^2 + X + \hat{1} \in \mathbb{Z}_d[X]$ și prin urmare dA nu este ideal maximal. Deci, există o infinitate de astfel de numere naturale nenule d .

Subiectul 4. a) $A = (\mathbb{Z}_{14}, +, \cdot)$ nu e corp (14 nu e prim) și $|U(\mathbb{Z}_{14})| = \varphi(14) = 6$. Inelul A are 4 ideale și 2 ideale maximale. Cum idealele lui R sunt de forma $I_1 \times \cdots \times I_{25}$ cu fiecare I_j ideal al lui A , atunci R are 4^{25} ideale. Idealele maximale ale lui R sunt de forma $M_1 \times A \times \cdots \times A$, respectiv $A \times M_2 \times A \times \cdots \times A$, ..., respectiv $A \times \cdots \times A \times M_{25}$, unde M_1, \dots, M_{25} sunt ideale maximale ale lui A . Deci, R are $\underbrace{2 + 2 + \cdots + 2}_{\text{de 25 ori}} = 50$ ideale maximale.

b) În $\mathbb{R}[X]$ idealele maximale sunt generate de polinoame de gradul 1, respectiv gradul 2 cu discriminantul negativ. Idealul generat de $P(X) = X^3 - X + a$ este conținut doar în idealele generate de polinoame divizori ai lui, prin urmare dacă este conținut în cel mult 2 ideale maximale, nu trebuie să aibă 3 rădăcini reale și distincte. Deci, discriminantul lui $P(X)$, care este $-4 \cdot (-1)^3 - 27a^2$ trebuie să fie ≤ 0 . Deci $4 - 27a^2 \leq 0$ implică $27a^2 \geq 4$, de unde $|a| \geq \frac{2\sqrt{3}}{9}$.

c) Deoarece $\mathbb{R}[X]/I \cong \mathbb{R}$, care este corp, rezultă că I este ideal maximal al lui $\mathbb{R}[X]$. Știm de la curs că idealele maximale din $\mathbb{R}[X]$ sunt generate de polinoame ireductibile, iar în $\mathbb{R}[X]$ polinoamele ireductibile sunt cele de grad 1 sau cu 2 cu discriminantul negativ. Din TFI (Teorema fundamentală de izomorfism) rezultă imediat că idealele generate de polinoame de gradul 1 verifică. Pentru idealele generate de polinoame de grad 2 $X^2 + aX + b$ cu discriminant negativ ($a^2 - 4b$) se poate observa, tot cu TFI, că $\mathbb{R}[X]/(X^2 + aX + b) \cong \mathbb{C}$. Cum inelele \mathbb{R} și \mathbb{C} nu sunt izomorfe (justificați!) rezultă că singurele ideale care satisfac condițiile din enunț sunt idealele generate de polinoame de gradul 1.